

[Niels Westerby.]

først lige gøre et ophold ved spørgsmålet om selve den økonomiske politik, der ligger i finanslovsforslaget, det vil i ganske særlig grad sige spørgsmålet om kasseoverskuddet. Det fremgår af selve finanslovsforslaget og af den oversigt, som finansministeren gav for nylig, at kasseoverskuddet er blevet opgjort til 166 mill. kr. Det fremgår også, at der er overført ca. 160 mill. kr. fra arbejdsløshedskassernes formue til staten. Jeg tror godt, jeg tør fastslå — her vil jeg vel møde enighed fra alle sider — at denne overførsel af midler fra disse kasser til statskassen ikke har nogen som helst indflydelse på selve den økonomiske politik. Det vil med andre ord sige, at det kasseoverskud, vi behandler i dag i forbindelse med vedtagelse af et finanslovsforslag, er 0, siger og skriver nul. Så må man selvfølgelig have lov til at rejse det spørgsmål, om et sådant kasseoverskud er rigtigt i den foreliggende situation, og her vil det vel være rigtigt at holde baggrunden frem.

Fra nationalbankdirektøren har der lydt alvorlige advarsler med hensyn til udviklingen af valutabalancen, og vi deler i liberalt centrums folketingsgruppe ganske de vurderinger, der her er kommet til udtryk. Vi ved også, at der er på arbejdsmarkedet aftalt en række lønforbedringer, og vi er helt sikre på, at der her vil ske en afsmi-ning, altså det man på jævnt dansk kalder en længdning. Vi vil regne med, og jeg er bange for, at vi ikke tager meget fejl, at lønstigningerne på arbejdsmarkedet i 1967-68 antagelig vil udgøre 10-12 pct., og vi skal vel, sådan som forholdene i øjeblikket er, være glade for, hvis det ikke går længere end dertil. Vi må regne med, at også en lang række andre befolkningsgrupper vil melde sig; det gælder bl. a. tjenestemændene, og jeg bed vel mærke i nogle af de betragtninger, som hr. Lysholt Hansen gjorde gældende om dette spørgsmål. Men vi må jo også regne med, at der nu forestår forhandlinger med landbruget og der vil blive problemer i forhold til en række andre grupper.

Vi kan altså se, at der på lønningsområdet er en kraftig tendens opad, og det er en tendens, der for så vidt gælder alle større grupper i befolkningen; der vil næppe være nogen gruppe, der har stort at lade

andre grupper høre i den henseende. Vi ved også, at vi er inde i en ret kraftig inflatorisk tendens; vi må regne med, at det næste lønregulerende pristal vil give anledning til yderligere én portion og til yderligere stigninger med dette som udgangspunkt.

Vi kan altså konstatere, at vi har en inflationsopdrift i vort samfund, en lønningsopdrift i vort samfund, og problemer med vor valutabalance. Hvordan i alverden kan man fra regeringens side regne med, når man møder med et finanslovsforslag og en økonomisk politik med et kasseoverskud på 0, at kunne hamle op med alle disse problemer? Set i forhold til de bevægelser, der her er i gang, med skævheder i den økonomiske balance, er der vel ikke nogen som helst holdepunkter for at antage, at vi vil kunne holde den økonomiske balance.

Jeg har lagt mærke til, at statsministeren har udtalt, at nu har vi fået gennemført merværdiafgiften, og at der her ligger en vis indflydelse i retning af at fremme en mere rigtig økonomisk balance. Jeg har lagt mærke til, at statsministeren har udtalt, at en række embedsmænd skulle have givet udtryk for, at selve indførelsen af merværdiafgiften i forhold til den økonomiske politik vil betyde en sådan påvirkning, at det svarer til et kasseoverskud af en størrelsesorden på omkring 700-800 mill. kr. Det er jo nok noget letsindigt at fastslå noget sådant så kategorisk, men jeg må da erklære mig enig med statsministeren og også enig med finansministeren i de udtalelser, han kom med forleden dag om, at selvfølgelig vil merværdiafgiften have en vis gunstig indflydelse på selve den økonomiske balance. Jeg tror blot ikke, at denne indflydelse vil være så stor, at den vil svare til den nedgang, der finder sted i kasseoverskuddet i år i forhold til det foregående finansår.

Vi må vist fastholde, at det statsbudget, der nu foreligger, med et kasseoverskud på 0 — vi kan vel dårlig kalde det et kasseoverskud, vi kan sådan set heller ikke kalde det et kasseunderskud — er neutralt, og ihukommende det, som man kalder Geltingeffekten, som jeg ikke skal træde vande i og opholde mig længe ved, men som finansministeren ganske givet er særdeles vel bekendt med, må vi regne med, at der fra et sådant balanceret statsbudget vil udgå